

*19 de setembre de 2024. Església del Sagrat Cor. Barcelona
Eucaristia d'inici de curs a la Plataforma Apostòlica de Catalunya
Homilia*

Is 58, 6-10: “no els defugis, que son germans teus”

Salm 147: Ell guareix els cors desfets, ell embena les ferides”

Lc 4, 16-22a: “a portar la bona nova als pobres”

Un any més, ens trobem per iniciar plegats el curs. Som aquí amics, familiars, treballadors, voluntaris, antics alumnes ... persones vinculades als Jesuïtes, a les escoles, universitats, centres socials, esplais, parròquies, comunitats cristianes, fundacions i institucions ben variades de Barcelona, L'Hospitalet, Badalona, St. Cugat, Manresa i Lleida,... Us miro i m'omple d'alegria i d'esperança. És un goig formar part d'aquesta família extensa i diversa que desitja viure l'evangeli, tot treballant per un món millor, més just i més fraternal.

Avui ens retrobem, celebrem i agraïm. A voltes el camí de la vida es fa costerut. En aquests moments ens cal especialment, retrobar-nos i reconèixer els nostres mancaments i errors però també celebrar i agrair tantes coses bones. Per a mi significa molt que siguem aquí iniciant el curs plegats. Ho fem en el marc de l'eucaristia, de la taula compartida tot recordant la vida de Jesús. Avui, com ja va sent costum, amb les lectures del dia de festa del nostre sant patró, Pere Claver, de Verdú (recordeu l'únic sant jesuïta català).

A la primera lectura, el profeta Isaïes ens interpel·la amb força. Ens convida a veure, mirar i atendre al nostre germà i germana en necessitat. No pot ser més clar: “deixa anar, deslliga, allibera...” “comparteix el teu pa, acull a casa teva, vesteix...”.

El Salm que hem llegit ens mostra quin és el camí de l'home i la dona que posen a Déu en el centre de les seves vides. “L'home just, compassiu i benigne...” Tan de bo puguem anar esdevenint més benignes, compassius i justos.

I en l'evangeli, Jesús arrenca amb força, vigor i gosadia els seus anys de vida pública. En un dissabte, en una trobada religiosa, a la sinagoga ... (a veure quin rotllo ens clavaràn) i de sobte Jesús pren la paraula i parla de Déu d'una manera tan nova, tan sorprenent... Posa al centre els pobres, els captius, els cecs, els oprimits. Perquè no hi ha experiència de Déu sense la centralitat del pobre.

Avui, en un context global marcat per grans injustícies, terribles guerres, unes desigualtats escandaloses, molta confusió, perplexitat... i en el nostre context local en el que la crisi dels abusos sexuals ens ha colpejar fort... potser és una mica inevitable desanimar-nos, sentir-nos desorientats, desconfiar i dubtar. Personalment, i molts ho sabeu, el curs passat, el meu primer any com a delegat, va ser un any complex, confrontats amb una realitat fosca, amb una part del nostre passat que és molt dolorós però que cal mirar de cara i assumir.

Recuperant l'homilia d'aquesta mateixa eucaristia fa un any, feia aquesta reflexió que crec que encara és vigent: “Quan ens decidim a posar els pobres, els exclosos, les

*19 de setembre de 2024. Església del Sagrat Cor. Barcelona
Eucaristia d'inici de curs a la Plataforma Apostòlica de Catalunya
Homilia*

víctimes,... al centre de les nostres vides, personalment i com a institucions, llavors, com diu Isaïes, la nostra llum brilla, podem esdevenir llum, presència amable, magnànima, consoladora, i fins i tot transformadora.”

Avui, novament renovem el nostre compromís i la nostra esperança. Volem viure com a seguidors de Jesús, quotidianament, posant a Déu al centre, anant a les fronteres, enderrocant-les i ajudant a fer emergir la fraternitat i la sororitat. Els reptes son molts, oi tant, però vivim sostinguts per Déu i en comunitat. Un detall, recordem que Sant Ignasi de Loiola, tornant de Jerusalem, ja aquí a Barcelona, el 1524, fa 500 anys, va començar a cercar companys i companyes de camí per ajudar els altres. Sabia que sol no era possible.

Nosaltres som d'alguna manera els seus hereus, som del seu llinatge. Com també Sant Pere Claver, el fill de Verdú, que passà dècades defensant incansablement dels drets de les poblacions negres esclavitzades a l'Amèrica del s. XVII. Amb força oposició social i fins i tot d'alguns dels seus companys Jesuïtes que no comprenien la seva radicalitat, la seva aposta pels últims. Pere Claver s'esmerçava nit i dia a acollir els esclaus negres amb gran tendresa i dedicació, amb amor. Quin exemple d'apertura, d'acollida, d'hospitalitat i d'entrega radical als descartats. M'imagino que aquest fragment de l'evangeli que hem proclamat avui (“a portar la bona nova als pobres”) deuria ser un esperó per a Pere Claver per anar assemblant-se més i més a Jesús de Natzaret. Des de l'alegria de saber que una vida entregada és la que val la pena i ens porta plenitud.

Mireu al voltant, quantes coses bones passen cada dia a les nostres comunitats locals, escoles, centres, institucions, gràcies a l'entrega generosa de tantes persones... Al llarg del curs passat vaig tenir el privilegi de poder conèixer una mica més el vostre dia a dia, i em meravella la passió i la força que reconec en allò que fem. No son simplement activitats, plans, projectes, cursos,... és vida, Vida en majúscula. Us estic molt i molt agraït.

Ja fa uns dos anys com a persones vinculades als Jesuïtes ens vam imaginar com una comunitat de comunitats. Voldria recordar-nos que som cridats a esdevenir una “comunitat apostòlica d'amor”. M'explico. Comunitat: la nostra vulnerabilitat compartida (també les capacitats és clar) ens fa companys de camí, junts. Apostòlica: a l'estil de Jesús i els seus apòstols, missionera, cap enfora, agosarats, creatius, sense por... D'amor: que puguem fer-ho tot i cada dia, des de la profunditat, des del cor, des de l'amor. O dit més simplement: som família.

Al llarg d'aquest curs hi haurà moments de desgast, de defallença,... que sapiguem que ens tenim mútuament per seguir caminant en l'amor, un amor missioner i en comunitat. I que tot i que no sempre ens sembli evident, estem cada dia ajudant a gestar el Regne de Déu, fent un món millor, un món com Déu el somia.

*19 de setembre de 2024. Església del Sagrat Cor. Barcelona
Eucaristia d'inici de curs a la Plataforma Apostòlica de Catalunya
Homilia*

Demanem doncs que St. Ignasi de Loiola i Sant Pere Claver ens ajudin a renovar el compromís esperançat, a l'estil de Jesús de Natzaret, treballant per la justícia i la pau. I que sempre recordem que som una comunitat apostòlica d'amor.

Ara hem demanat algunes persones que representen els diversos sectors que ens ajudin amb les pregàries i tot seguit amb les ofrenes.

Pau Vidal Sas, SJ
Delegat dels Jesuïtes a Catalunya